

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 456. — 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ — 1885. ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΕΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 508

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΝ ὑπὸ Δ. Βικέλα.
Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΒΙΛΛΕΜΕΡ. Μυθιστορία Γεωργίας Σάνδ.
Ο ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΙΕΡΗ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν
Τούρκων πολιορκία τῆς Κερκύρας.
ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΙΣΤΟΡΙΗΜΑ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Τὸ γνωστότατον ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖον Καρόλου Βίλμπεργ ἀνέλαθε τὴν ἐκδοσιν τῆς *Ἑλλάδος* τοῦ Γερμανοῦ Ἰακώβου Φάλκε, διασκευασθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ὅπερ πρὸ βραχείου χρόνου ἐκδόθην ἔκρινεν ἐνθέρμου ὑποδοχῆς ἐν Γερμανίᾳ, ἐξετάζει τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ τὰ κατ' αὐτοῦς, τὸν κατ' οἶκον καὶ τὸν κοινωνικόν, τὸν δημοσίον καὶ τὸν θρησκευτικὸν βίον, τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, τῇ τέχνῃ καὶ τοῖς γράμμασι, τὰ μνημεῖα τῶν χειρῶν καὶ τῆς διανοίας τῶν Ἑλλήνων. Κοσμεῖται δὲ ὑπὸ εἰκόνων λαμπρῶν, ἔργων ἐξόχων καλλιτεχνῶν τῆς Γερμανίας, δι' ὧν ἡ εὐσύννοπος ἐξεκρίνισις τοῦ συγγραφέως καθίσταται σαφεστέρᾳ καὶ αἰσθητοτέρᾳ τῷ ἀναγνώστῃ. Διδάσκον εὐάρεστος καὶ τέρπον ἅμα τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὸ προαγγελλόμενον ἔργον προῶριται οὐ μόνον νὰ ποιήσῃ γνωστὸν εἰς τοὺς πολλοὺς τὸν βίον τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἀλλὰ καὶ νὰ καλλιεργήσῃ καὶ ἀναπτύξῃ παρὰ τῷ καθ' ἡμᾶς λαῷ τὸ αἰσθημα τοῦ καλοῦ, καθιστῶν οἰκεῖα τὰ ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας καὶ ἐμπνέον ἀγάπην καὶ θαυμασμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου, οὗ κύριον στοιχεῖον ἦτο ἡ τοῦ καλοῦ θεραπεία.

Ἡ μεγάλη τῆς ἐκδόσεως φιλοκαλία ἀποδεικνύει χρησιμώτατον τοῦτο καὶ παντὶ Ἑλληνι ἀπαραίτητον σύγγραμμα, ὡς εὐλόγως παρατηρεῖ ὁ ἐκδότης, καὶ κάλλιστον κόσμημα αἰθουσῶν. Περιέχον ὑπὲρ τὰς 200 εἰκόνας, χαραχθεῖσας ἐν Γερμανίᾳ ἐν τοῖς πρωτεύουσιν καλλιτεχνικοῖς ἐργαστηρίοις, ἐκτυπωμένον δ' ἐν Λειψίᾳ ἐν τῷ μεγάλῳ τυπογραφεῖῳ τοῦ Teubner, θὰ αποτελέσῃ 25 — 30 φυλλάδια εἰς μέγα σχῆμα, ὧν ἕκαστον θὰ περιέχῃ πλὴν τῶν ἐν τῷ κειμένῳ εἰκόνων καὶ ἀνὰ μίαν μεγάλην, ἰδιαιτέρως ἐκτετυπωμένην. Τὰ φυλλάδια θὰ ἐκδίδωνται κατὰ δεκαπενθημερίαν, τοῦ πρώτου ἐκδοθησομένου τῇ 15 Ὀκτωβρίου. Ὁρίσθη δὲ τιμὴ ἑκάστου φυλλαδίου ἐν Ἀθῆναις μὲν 1 δρ. 50, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ 1 δρ. 75. Οἱ προπληρώνοντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητῶν 5 δρ. θὰ λαμβάνουσιν καθ' ὅσον ἐκδίδονται τρία φυλλάδια, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελών. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὅροις καὶ καὶ ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς *Εστίας*.

— Ταῦτοχρόνως ὁ ἐνταῦθα βιβλιοπώλης καὶ ἐκδότης κ. Κάρολος Μπέκ ἀγγέλλει τὴν δημοσίευσιν σπουδαιότατου ἔργου, ἐκτενοῦς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος, συγγεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὕψηγητοῦ τῆς ἱστορίας κ. Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου. Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ σημερινοῦ ἡμῶν φύλλου διανεμομένην ἀγγελίαν τοῦ ἐκδότου τὸ ἔργον θέλει κοσμηθῇ διὰ πεντακοσίων πεντήκοντα εἰκόνων κατεσκευασμένων ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, ὧν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν εἰκόνας ὁλοσέλιδοι ἐπὶ ἰδίῳ λαμπρῷ χάρτῳ ἐκτετυπωμένα. Τὸ ἔργον διαιρούμενον ἐν ὅλῳ εἰς τρεῖς τόμους ἐξ ἑκατὸν μέχρις ἑκατὸν δέκα τυπογραφικῶν φύλλον ὅθελαι ἐκδοθῆναι κατὰ φυλλάδια ἐκ τριῶν καὶ δύο σελίδων, δημοσιεύομενα κατὰ δεκαπενθημερίαν καὶ τιμώμενα δραχμῆς, οὐ-

τως ὥστε ἡ ἀπόκτησις τοῦ βιβλίου ἀποβαίνει εὐχερестаία ὅθελαι δὲ γεῖναι ἑναρξίς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἔργου προσεχέστατα.

Ἀποθλέποντες εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ἔλλειψιν τοιοῦτου βιβλίου ἀπευθυνόμενοι εἰς πάντα Ἕλληνα καὶ προσωρινόμενοι διὰ τε τοῦ δημόδους καίμενου καὶ τῆς καταλλήλου ἐκλογῆς ἀξιολόγων εἰκόνων νὰ παράσχῃ ζώσαν εἰκόνα τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους, καὶ πεπειθότες ἐπὶ τὸν ἀλάχμον τοῦ συγγραφέως, γνωστοῦ ἤδη ἐκ πολλῶν καὶ σπουδαίων ἱστορικῶν ἔργων, συνιστῶμεν τὸ βιβλίον ἐκ τῶν προτέρων εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας. Δημοσίευσιν τοιαύτη δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπ' οὐδενὸς ἑλληνικοῦ οἴκου.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἀπὸ τοῦδε παρ' ἅπασιν τοῖς ἐν Ἑλλάδι βιβλιοπώλαις καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ τῆς *Εστίας*, ὅπερ δύναται νὰ εἰδοποιηθῇ διὰ τῆς ἐπιστροφῆς συμπληρωμένου τοῦ ὅπισθεν τῆς ἀγγελίας τοῦ ἐκδότου ἐκτετυπωμένου δελτίου παραγγελίας.

— Ἐδημοσιεύθη ἡ λογοδοσία τῶν κατὰ τὸ 19 ἔτος 1883 — 1884 γενομένων ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῷ ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. Τ. Ἀργυροπούλου.

Κατ' αὐτήν, ὁ ὀλίκος ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀνέρχεται εἰς 787, ἡ περιουσία δὲ αὐτοῦ εἰς δρ. 86, 083. 35. Αἱ ἐκπαιδευτικαὶ ἐνέργειαι τοῦ Συλλόγου ἐστέφθησαν δι' ἐπιτυχίας, αἱ δὲ εἰς διάφορα μέρη τοῦ κράτους σχολαὶ τοῦ Συλλόγου αἱ τῶν ἀπόρων παίδων καὶ αἱ δημοτικαὶ τακτικῶς ἐλειτούργησαν καὶ καλλίστως παρήγαγον καρπούς. Ἐν τῇ ἐν Ἀθῆναις σχολῇ τῶν ἀπόρων παίδων ἐνεγράφησαν ἐν συνόλῳ 620 παῖδες, ὑπερβάντες τοὺς ἐγγραφέντας κατὰ πάντα τὰ προηγούμενα ἔτη. Ὡς πρὸς τὰς πατριδας τῶν ἐν τῇ σχολῇ ποιτῶντων παίδων, ἐκ μὲν τῆς ἑσῶ Ἑλλάδος οἱ πλείονες ἀνήκουσιν εἰς τὴν Κορινθίαν καὶ Γορτυνίαν, ἐκ δὲ τῶν τῆς ἑσῶ Ἑλλάδος εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Κρήτην, προσήλθον δὲ ἱκανοὶ καὶ ἐξ Ἡπείρου. Ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐπαγωγέματα ὑπερτεροῦσιν οἱ στιλιθῶται ὑποδημάτων, οἱ ὀφιοκομισταὶ καὶ οἱ ἐφημεριοπῶλαι ἐκ τῶν τῆς ἑσῶ Ἑλλάδος, καὶ οἱ πηλοφόροι καὶ κτίσται, ἅπαντες Μακεδόνες καὶ Ἡπειροῖται. Πλὴν τούτων ὅμοις κατεγράφησαν κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος καὶ πολλοὶ παῖδες τεχνίται. Ἡ ἡλικία τῶν παίδων ποικίλλει ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου ἔτους μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ. Ἀλλ' ἡ κοσμητεία δὲν ἡδυνήθη νὰ μὴ δεχθῇ κατ' ἐξάρεσιν καὶ μαθητὰς ἄνω τῶν εἰκοσι. Εἰς τούτων, ἐργάτης ἐκ Μακεδονίας, ἀριθμὸς 37 ἔτη. Ὁ ἀρτισύστατος μουσικὸς θίασος ἐδιδάχθη καθ' ἅπαν τὸ λῆξιν ἔτος ὑπὸ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Γαϊδεμερόγερ, καὶ ἐπαίνησε δις δημοσίᾳ.

Αἱ κατ' ἐπαρχίας σχολαὶ τῶν ἀπόρων παίδων εἰργάσθησαν καὶ αὐταὶ ἐπιτυχῶς. Διετηροῦντο δὲ κατὰ τὸ λῆξιν ἔτος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου δώδεκα σχολαί, ἐν αἷς ἐφοίτησαν παῖδες ὑπὲρ τοὺς 1360.

Εἰς 35 συνεδριάσεις συνήλθεν ὁ Σύλλογος. Ἐκ τούτων 13 ἦσαν τακτικαί, καὶ 22 ἔκτακτοι, ἐν αἷς μόνον διατρίβαι ἀνεγινώσθησαν. Ὁ θεσμὸς τῶν Τμημάτων ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἱδρυθεὶς ἐν τῷ Συλλόγῳ ἐλειτούργησεν ἀπροσκόπτως. Ἐν ἑκάστῳ τῶν Τμημάτων ἐγένοντο πλείστα καὶ ἐνδιαφέρουσαι ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις καὶ συζητήσεις. Ὑπὸ τοῦ φυσιολογικοῦ Τμήματος συνεστάθησαν πρὸς τοὺς ἐξ ὑπάρχουσιν τρεῖς ἐτι μετεωρολογικοὶ σταθμοί. Τῇ φροντίδι δὲ τοῦ τμήματος τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐγένετο ἔκθεσις ἀνθέων ὡς καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν κειμηλίων τοῦ ἱεροῦ ἁγῶνος ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς ἐν Κερκύρᾳ Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας εἰς τεῦχος ἐκ σελίδων 36 ὁ «Ἕγμος πρὸς τὴν Πατρίδα», τετραφώνια καὶ χορὸς μετὰ συνοδείας κλειδοκυμβάλου, ὑπὸ Δ. Ροδοθεάτου, βραβευθεὶς διὰ τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου ἐν τῷ Α' μουσικῷ διαγωνισματι τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας.

— Κατὰ τὸ χεῖμερινὸν ἐξήλθον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1885—86 θέλουσι διδάξαι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐν ὅλῳ 66 τακτικοὶ καθηγηταὶ καὶ 52 ὕψηγηται. Ἐξ αὐτῶν 4 καθηγηταὶ καὶ 5 ὕψηγηται θὰ διδάσκωσιν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ, 11 καθηγηταὶ καὶ 10 ὕψηγηται ἐν τῇ Νομικῇ, 30 καθηγη-

ταί καὶ 25 ὑφηγηταὶ ἐν τῇ Ἱατρικῇ, καὶ 21 καθηγηταὶ καὶ 19 ὑφηγηταὶ ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ.

Κύριε Διευθυντά,

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 453 Δελτίῳ τῆς Ἑστίας ἀνέγνων χθὲς εἰδήσιν, μετὰ μεγίστης ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας ἀναγραφομένην ἐκ τῶν στηλῶν τῆς «Νέας Ἐφημερίδος». Χάριν τῆς ἀληθείας καὶ δικαίας ἐθνικῆς ἱκανοποίησεως, παρακχλῶ ὑμᾶς, ἵνα φιλοξενήσῃτε ἐν γωνίᾳ τινὶ τοῦ ἐπιλόγου ὑμῶν περιστομῶν τὰς ὀλίγας μου ταύτας γραμμὰς, ἀνασκευαζούσας τὸ ἀνακριθὲς τῶν πληροφοριῶν, ἅς ἔχει ὁ γράψας τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος εἰδήσιν.

Εἰς τὸν ἡγεμόνα τῶν εὐεργετῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους Κωνσταντίνου Ζάπκα ὀφείλει ἡ Ἑλλάς καὶ τὴν πρώτην τιμῶσαν τὸ ἑλληνικὸν γυναικεῖον φύλλον δι' εὐρείας παιδείας, τὴν δεσποινίδα Ε. Ἀδάμ, ἥτις ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ φερωνύμου τῷ Ζάπκᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνωτάτου ἐκπαιδευτηρίου ἀκολούθησας μέχρι τέλους τὰ μαθήματα αὐτῆς, ἐκ τῶν πρώτων τῆς σχολῆς ἀποφοίτων, αὐτὴ ἀρίστη μεταξὺ τῶν ἀρίστων κατὰ τὰς διπλωματικὰς ἀνδείχθη ἐξετάσεις.

Τῇ προτάσει τῶν διευθυνόντων τὰ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἡ δεσποινὶς Ἀδάμ, μόλις περπατήσασα τὴς ἐν τῷ Ζαπκίῳ πλήρεις γυμνασιακάς σπουδὰς, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ μεγάλου μισθοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἀκολουθήσασα μέχρι τέλους τὰ μαθήματα αὐτῆς, ἐκ τῶν πρώτων τῆς σχολῆς ἀποφοίτων, αὐτὴ ἀρίστη μεταξὺ τῶν ἀρίστων κατὰ τὰς διπλωματικὰς ἀνδείχθη ἐξετάσεις.

Μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Sorbonne ἀποφοίτησιν αὐτῆς, ἐντολῇ τοῦ κ. Ζάπκα, ἐκτιμῶντος τὴν διακεκριμένην ἐκείνης ἱκανότητα, μετέβη ἡ νεαρὰ λογία ἐν Ἑλβετίαν, ὅπου ἐν αὐτῇ τῇ κοιτῇ αὐτοῦ ἐπιτυχῶς ἐσπούδασε τὸ Φροδελικὸν σύστημα, περὶ οὗ τόσος γίνεται λόγος μόλις ἀπὸ τινος ἐν Ἀθήναις.

Ἀπὸ διετίας καὶ πλέον ἐπανακάμψα εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἡ δεσποινὶς Ἀδάμ, μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας ἐξακολουθεῖ διδάσκειν ἀνώτερα μαθήματα ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ, ἐν ᾧ ἐξεπαιδεύθη, ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην διευθύνειν αὐτοῦ κυρίαν Καλ. Κεχαγιά.

Ἰδοὺ τίς ἡ πρώτη ἐν Γαλλίᾳ παιδευθεῖσα Ἑλληνίς. Ταύτην ἀντιτίκει εὐχόμεθα τὴν Ἀθηναίαν δεσποινίδα, ἥς τὴν ἡμετέραν τὰ γράμματα ἐπίδοσιν ὡς ἐκτιμῶμεν, διότι ἐπιθυμῶμεν ν' ἀποδιδώμεν τὸν δικαίον ἐκάστῳ ἔπαινον.

Δέξασθε, Κύριε διευθυντά, τὰς διαθεσθαίους τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1885.

Α.Λ. Κ. ΔΗΜΗΣΣΑΣ

Ὁ Παῦλος Heyse ἐπεράτωσε νέον τοῦ ἔργου «ὁ Διογένης», ὅπερ παρέδωκεν εἰς τὸ ἐν Μονάχῳ θέατρον νὰ παρασταθῇ. Ἐπίσης δ' ἐν Βιέννῃ δραματογράφος Reiller ἐτελείωσεν τρίπρακτον κωμῶντα «Ὁ πατήρ τῆς Μηδείας», ἥτις θὰ διαχθῇ ἀπὸ τοῦ ἐν Βιέννῃ Θεάτρου.

Ἐν Μιλάνῳ ἰδρῦθη σχολεῖον «στοιχειοθετικῆς», ἐν ᾧ διδάσκονται ἥδη περὶ τοὺς 76 μαθητὰς, ἡλικίας 11—17 ἐτῶν, τὴν ἰταλικήν, γαλλικὴν καὶ λατινικὴν, πρὸς δὲ τοῦτοις γραφικὴν καὶ μαθηματικὰ καὶ τέλος θεωρίαν καὶ πρᾶξιν τῆς στοιχειοθετικῆς.

Εἰς ἐν τῶν πανπιστημίων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἰδρῦθη ἔδρα «Ἐφημεριογραφίας», σκοποῦσι δὲ νὰ πράξωσι τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλα πανπιστήμια τοῦ Νέου Κόσμου.

Σπουδαιότητα ἀνθρωπολογικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ ἀνακάλυψις ἐγένετο πλυσίον τῆς Τρανσιμμένης λίμνης παρὰ τῷ Castiglione del Lago τῆς ἐπαρχίας Περούγιας, ἐν τῇ ἀνήκοντι εἰς τὴν καλουμένην πρωιμωτάτην παγετρὰν περιόδον εἶνε δὲ αὐτῇ ὕδρις, τὸν καλούμενον προσπομόρφων φέρουσα ἔρρινιον (δακτύλιον). Ἡ κεφαλὴ εἶνε ἀρχαϊκωτάτης χαρακτικῆς τέχνης. Εἶνε δὲ εἰργασμένη κατὰ τὸν αἰγυπτιακὸν τρόπον ἐπὶ τοῦ κυλινδρικοῦ λαμοῦ. Ἡ κανονικὴ ρίς προβάλλει ὑπὸ τὸ ὅστεως σχεδὸν πηλοκροιδὲς μέτωπον, τὸ δὲ ῥινικὸν μέσθριον φέρει τρήμα, δι' οὗ διήρχετο ἔρρινιον κοσμητικόν. Οἱ ὀφθαλμοὶ περισταναὶ διὰ δύο ὠσεῖδων σχημάτων, τὸ ἄνω χειλὸς στήμα

εἶνε ἐσχισμένον ὀδοντωδῶς, τὰ ὅσα ἔχουσι τύπον παράδοξον καὶ ξενίζοντα, οἱ δὲ λοβοὶ αὐτῶν φέρουσι ἐνώτια συνιστάμενα ἐκ σπειροειδῶν νημάτων καὶ δακτυλίων.

Ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου ἄρχεται ἐν Βερολίνῳ ἐκδιδόμενον σύγγραμμα περιοδικὸν «*Die Sprachwissenschaft*», σκοποῦν τὴν διαφύτισιν καὶ συζήτησιν τοῦ ζητήματος τῆς χειραφετήσεως τῶν γυναικῶν πρὸς υπεράσπισιν τούτων.

Ἐν Λονδίνῳ δὲ ἐκδίδεται προσεχῶς πολυλόγτος ἐφημερίς «*The Linguist*» γραφομένη εἰς πέντε γλώσσας, ἀγγλικήν, γερμανικὴν, γαλλικὴν, ἰσπανικὴν καὶ ὀλλανδικήν.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ Ἑρνέστου Eckstein ἢ Ἀφροδίτη ἐξεδόθη συγχρόνως γερμανιστί, ἀγγλιστί (ἐν Νέα Ὑόρκῃ καὶ Λονδίνῳ) σουηδιστί (ἐν Στοκχόλμῃ) καὶ ὀλλανδιστί. Συγχρόνως δὲ παρασκευάζεται καὶ δανικὴ μετάφρασις.

Ἡ πρωσικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἰδρῷσιν κατὰστῆματα ὑγεινῆς εἰς ὅλα τὰ πανπιστήμια τοῦ κράτους. Ἐνεκα ὁμῶς οἰκονομικῶν λόγων θὰ προβῇ μικρὸν κατὰ μικρὸν εἰς τὸ ἔργον. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1883 εἶχεν ἰδρῦθῇ ἐν τῷ πανπιστημίῳ τῆς Γοτtingης ἱνστιτούτον ὑγεινῆς καὶ ὠρίστη ἐν αὐτῷ καὶ ἔδρα καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς, χημείας καὶ ὑγεινῆς, τοῦτο δ' ἐγένετο τότε, ὡς εἶπεν αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὡς δεῖγμα, ἵνα κατ' αὐτὸ βραδύτερον σχηματισθῶσιν ὅμοια καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς πανεπιστημίοις. Ἐκτοτε ἰδρῦθῇ ἐν Βερολίνῳ ἱνστιτούτον τῆς ὑγεινῆς, ταῦν δὲ θὰ ἰδρῶσιν καὶ ἐν Μαρβούργῳ καὶ Κρίτσβαλδ ἕτερα ὅμοια ἐργαστήρια.

Πρὸ δύο μηνῶν ἐτελεύτησεν ἐν Βερολίνῳ, ἄγων τὸ 68ον ἔτος, ὁ Γουλιέλμος Καμφόρσεν, εἰς τῶν ἐπισημοτέρων στρατιωτικῶν ζωγράφων τῆς Γερμανίας τῶν ἐμπνευσθέντων ἐκ τῶν πολεμικῶν αὐτῆς κλεῶν. Οἱ πίνακες αὐτοῦ οἱ παρ' ἐστῶντες τὸν μέγαν Ἐκλέκτορα καὶ τὸν νῦν Αὐτοκράτορα, διασχίζοντα ἔφιππον τὸ πεδῖον τῆς μάχης, θεωροῦνται ὡς ἀριστουργήματα, τῶν ὁποίων ἠύξησεν ἡ δημοτικότης ἀπὸ τῶν τε εὐταίων εὐτυχημάτων τῶν γερμανικῶν ὀπλων Αἰ 10—12 μεγάλας εἰκόνας αἱ ἀποτελοῦσιν τὸ κύριον ἔργον του, ἐξεσφάλισαν τὴν ὑστεροφημίαν τῷ Καμφόρσεν, ὅστις δὲν ἦτο μόνον ζωγράφος, ἀλλὰ καὶ ποιητὴς καὶ ρήτωρ διακρινόμενος καὶ ἐν τῇ εὐγλωττίᾳ, ὡς ἐν τῇ ζωγραφικῇ, ἐπὶ πατριωτισμῷ. Ὑπῆρξε δὲ πάντοτε ἐχθρὸς τῆς ἐμφάσεως, τοῦ πάθους, καὶ τῆς θεατρικῆς ἐπιδείξεως, ἀγαπῶν νὰ ἐκφράζῃ τὸ μέγα διὰ τῆς ἀπλότητος.

Ἐκδίδονται σήμερον εἰς τεύχος τὰ νέα καὶ κατὰ καιρὸς ἀπαγγελλόμενα ποιήματα τοῦ κ. Δ. Κόκκου «Μακεδονία», «ἡ Σημαία» καὶ «Εἰς τὰ ὅπλα», ὧν ἀντὶ προλόγου προταχθήσεται τὸ γραφὲν πρὸ καιροῦ εἰς τὴν βασιλοπούλιν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ τῷ θρῶνι καὶ περὶ μνηστείας αὐτῆς.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Σεπτέμβριος 20 Παρασκευή.

Ἐκτακτος ὑπῆρξεν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ βασιλέως ἐπανακάμποντος εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐκ τῆς Ἑσπερίας, καθότι διὰ τῆς ἀρίσεως αὐτοῦ εἰδίδετο εὐκαιρία εἰς τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν ὅπως ἐπισημότερον ἐκφράσῃ τὰ κατέχοντα αὐτὸν αἰσθήματα ὡς πρὸς τὰ ἐν τῷ Αἰμῳ διαδραματιζόμενα. Τὸ πλῆθος ἐξετείνετο πυκνὸν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου ὅπου ἐμελλε νὰ ἀποβιβασθῇ ὁ βασιλεὺς μέχρι τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων, ἔνθα συνεκεντρώθησαν, ἐκτὸς τοῦ λοιποῦ λαοῦ, αἱ τοὺς ἐνταῦθα ἐγκατεστημένους ἐκ τῶν δούλων ἐπαρχιῶν ἀντιπροσωπεύουσαι πρεσβεῖαι, μετὰ ἰδίαις σημναῖς ἐκάστη. Κατὰ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ πρὸς τὸ σταθμὸν μέχρι τῶν ἀνακτόρων ἐχαιρέτιζον τὸν ἄνακτα ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι, ἐν αἷς διεκρινόντο καὶ πολεμικαὶ ἐκδηλώσεις. Ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων ἐμφανισθεὶς εἰς τὸ ζητωκραυγῶν καὶ τὴν παρουσίαν του προσδοκῶν πλῆθος, προσεφώνησε δι' ἐντόνου φωνῆς ταῦτα:

«Παιδιά! Αἱ περιστάσεις εἶνε λίαν σοβαραὶ καὶ ἡ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ σκεφθῇ μετ' ἐφρόνησιν καὶ μετ' ἁθρόως. Ἐνδεχόμενον εἶνε νὰ χρειασθῶσι πολλοὶ θυσίαι. Ἀλλ' ἡ ἐγγωσμένη φιλοπατρία καὶ αὐταπάρνησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μοὶ ἐγγυᾶται ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θέλει ὑποστῇ ταῦτα